

Studenti 3. ročníku v inscenaci R.u.R(reloaded)

Zveme vás na Gaudeamus. Do divadelní šatny.

„Můj kulturní život se velmi zintenzivnil,“ říká v rozhovoru ředitelka Vyšší odborné školy herecké v Praze Martina Kubátová. Chcete to mít podobně? Uvažujete o dráze loutkoherce, herce nebo moderátora? Pak se nezapomeňte ve dnech 24. až 26. ledna zastavit v pražských Letňanech na veletrhu škol Gaudeamus. VOŠH si zde pro vás připravila netradiční stánek plný zábavy a především informací o studiu.

JANA PAVLOVÁ

Před půlrokem, přesně 15. srpna, jste nasedla do rozjetého vlaku. Jaká je cesta a kam vede?

Cesta ubíhá rychle, protože se stále něco děje. V září jsme chystali slavnostní zahájení, připravovali poslední kolo přijímacích zkoušek, seznamovali se s novými pedagogy a studenty. V říjnu se hodnotil uplynulý školní rok a odevzdávala se výroční zpráva. Někteří naši studenti uspěli v pěveckých a recitačních soutěžích. Téměř celý podzim byl ve znamení příprav vánočního koncertu. Od konce zimního semestru probíhají klauzurní představení, jimiž studenti plní zápočty z uměleckých předmětů. Leden – to jsou hlavně zkoušky, ale také generálky třetích ročníků. Chystají premiéry svých absolventských inscenací... Přiznávám tedy, že vlak jede rychle, ale cesta je to rozmanitá a neskutečně zajímavá. Pro mě je důležité, že jízda je bezpečná, a to především díky zázemí, které poskytují jednatelé, a pak díky profesionalitě pedagogů a jejich zodpovědnému přístupu k práci. Škola běží podle přesných pravidel, má svá specifika plynoucí z toho, že se jedná

o školu uměleckou, vychází z dlouholeté tradice. Cesta vede k upevnění její pozice, podpoře její prestiže a k jejímu rozvoji. Ať už mám na mysli zlepšení podmínek výuky, získání povolení k provozování vlastního divadelního prostoru, nebo rozšíření a navázání spolupráce s jinými subjekty.

Co pro vás bylo nejtěžší?

Nejtěžší pro mě bylo zvyknout si na širší záběr ředitelských kompetencí. Ředitel herecké školy totiž kromě organizace a řízení výuky musí řídit i odbornou divadelní praxi. To obnáší plně se seznámit s provozem školního divadla, umět koordinovat práci provozních pracovníků divadelní praxe a pomáhat při řešení běžných problematických situací, které samozřejmě v divadle vznikají. A také si zvykám na jiný pracovní rytmus. Pracovní den se odehrává v kanceláři v běžném úředním čase a pak často pokračuje večer v divadle, kam chodím velice ráda, i když za poslední půlrok mnohem častěji než dříve. Považuji za čestnou povinnost zhlédnout všechny školní absolventské

inscenace a vždy se těším na výkony našich studentů. S velkým zájmem rovněž sleduji své kolegy, pedagogy herectví, kteří vystupují v různých pražských divadlech, a občas využívám oficiálních pozvání na různé divadelní premiéry. Takže můj kulturní život se velmi zintenzivnil.

Od letošního školního roku je opět plně obsazen studijní obor herectví s loutkou. Myslíte, že si mladí lidé více uvědomují význam a možnosti řemesla, které je od roku 2016 zapsáno na seznamu světového nehmotného dědictví UNESCO?

Jsem moc ráda, že se letos obor herectví s loutkou opět po několika letech otevřel. Jednak rozšiřuje studijní nabídku školy, ale zároveň připravuje budoucí loutkoherce k velice specifické a zajímavé profesi. Myslím si, že studenti tohoto oboru vnímají, že jde o tradiční umění, a dobře odhadují možnosti využití oboru v budoucí praxi. Mají reálnou naději být nezávislími umělci, kteří budou umět vytvořit vlastní vystoupení. Studenti loutkoherectví si vedou velmi dobře. Vytvářejí různé artefakty, učí se řemeslné práci při výrobě loutek, věnují pozornost estetickému vnímání a propojují herectví s dovedností ovládat při hraní ještě další předmět, oživovat jej a promlouvat za něj. Je to složitá disciplína, která propojuje herectví, práci s hlasem, pohyb a řemeslnou zručnost.

Proč byste zájemcům o studium doporučila právě VOŠH?

Vyšší odborná škola herecká nabízí všestranné, prakticky orientované studium, které kromě

Trochu zakleté divadlo

Herecká škola bez vlastního divadla je trochu nesmysl. Když jsme se museli z Pídivadla na Letné vystěhovat, najít za ně náhradu byl pro mne jako majitele školy jeden z hlavních úkolů. Prošel jsem hodně různých prostor, občas prolézal i docela obskurní sklepení, kde by prý divadlo mohlo být. A nakonec jsem kývl na nabídku městské části Praha 4. Bývalé kino Morava kousek od náměstí Bratří Synků je dopravně dobře umístěné, několik let ho využívalo Divadlo Na Fidlovačce jako svoji komorní scénu – a pak bylo k máni.

Když řeknu, že bylo poněkud zanedbané, je to velmi jemné zhodnocení situace. Následovalo vymalování, kontrola a oprava elektroinstalace, nákup světelného a zvukového zařízení a mnoho dalšího. V kraji, ze kterého pocházím, se tomu, co následovalo, říká, že jsem spolknul hada. Bývalé kino a komorní scéna totiž neměly řádnou kolaudaci. A aby to nebylo úplně jednoduché, jeden ze dvou nouzových východů z divadla jeden dobrý muž ze správcovské společnosti Prahy 4 nechal těsně před odchodem do důchodu zazdít. Bez pokynu a povolení svých nadřízených, jak mi potvrdil místostarosta.

Takže jsme sice měli nájemní smlouvu na vlastní divadlo, platili jsme nájem, elektřinu, topení a vodu. Dokonce i odvoz odpadků. Ale učit a hrát jsme tam nemohli. Prostě chybělo těch několik kulatých razítek. Hasiči, hygiena, stavební úřad – jednou, podruhé, potřetí a pořád dokola. Už jsem pomalu ztrácel naději. Ten had, kterého jsem spolknul, byl neskutečně dlouhý.

Jak to dopadlo? V pohádkách se dobrý konec dostaví během jednoho představení. Tady to trvalo trochu déle, ale zdá se, že je vše na dobré cestě. Máme stanoviškovou hygieniku, že v daném prostoru lze provozovat divadlo, jsme blízko získat souhlas hasičů. A tak už zbývá jen razítko stavebního úřadu. Všechna ta povolení nyní dává dohromady Úřad městské části Prahy 4, která je v pozici majitele objektu. Kdy to klapne? Nechci to zakřiknout, ale nevzdám to. Nejpozději v příštím školním roce bych rád měl vše vyřízené. Už jsme si divadlo vyzkoušeli nanečisto pro vánoční večírek školy a všechno fungovalo uspokojivě. Určitě to bude fungovat i pro školní provoz!

Miroslav Pavel

Mgr. Martina Kubátová

- Absolventka Pedagogické fakulty UK Praha, obor český jazyk – francouzský jazyk.
- Má zkušenosti s výukou na různých typech škol, učila češtinu na gymnáziu a střední odborné škole, 13 let pracovala jako odborný asistent na vysoké škole, kde byla garantkou výuky češtiny pro cizince, poslední dva roky působila jako ředitelka jazykové školy.
- Během praxe absolvovala řadu různých školení a stáží, vzdělání si rozšířila akreditovaným kurzem na ÚJOP UK pro výuku češtiny jako cizího jazyka, v současnosti navštěvuje kurz pro ředitele škol a školských zařízení.
- Jejími zájmy jsou kultura – přesněji literatura, divadlo a film –, rekreační sport, tanec a cestování.
- S rodinou žije v Praze.

dokončení na straně 2

Chcete být hercem? Přijďte za námi na Gaudeamus!

„Vyberte si tu nejlepší školu jednoduše, rychle a bez stresu. Na veletrhu Gaudeamus vám na to stačí jediný den!“

Výše uvedenými slovy zvou pořadatelé na evropský veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus Praha. Ve dnech 24. až 26. ledna se uskuteční v Letňanech. Vyšší odborná škola herecká v Praze nebude mezi vystavovateli chybět.

Po úspěšné premiéře loni v listopadu v Brně se VOŠH v Praze představuje také na pražském Gaudeamu.

„O náš stánek na veletrhu v Brně byl velký zájem, a to přes to, že jsme tam byli poprvé. Zájemců o informace bylo tolik, že jsme museli z Prahy během čtyř dnů konání veletrhu dovézt další informační materiály,“ vzpomíná ředitelka VOŠH Praha Martina Kubátová.

Pražský Gaudeamus by měl být ještě úspěšnější. O studijních oborech herectví a moderování a herectví s loutkou se dozvíte od těch nejpovolanějších: samotných studentů, kteří jsou připraveni odpovědět na vaše otázky. A to rovnou v divadelní šatně s kostýmy, toaletním stolem a rekvizitami. „Ač náš stánek nebude určitě patřit mezi největší, věříme, že svou podobou zaujme. Herecká šatna je totiž pro diváka místem tak trochu utajeným, ale pro umělce je velice důležitá,“ vysvětluje Kubátová.

Na místě se tak dozvíte, co je potřeba k úspěšnému složení talentových zkoušek, jaké jsou možnosti vašeho budoucího uplatnění, jakou formou probíhá výuka, že se není třeba obávat zpěvu, jak vypadá výuka ve vlastním rozhlasovém studiu nebo co se učí v takových předmětech, jako jsou akrobacie či šerm. Na obrazovce se budete moci podívat na divadelní představení studentů a k vidění budou také loutky. Na každého, kdo na místě vyplní jednoduchý dotazník, navíc čekají drobné dárky. „Jsme školou malou, dalo by se skoro říci rodinného typu, ale mezi našimi absolventy jsou zvukná jména. Za všechny jmenujme například Aleše Cibulku či Terazu Kostkovou,“ připomíná Kubátová.

Po všechny dny bude na veletrhu připraven také zajímavý doprovodný program a poradenský servis pro dosud tápající studenty, kteří hledají své budoucí uplatnění.

–jp–

FOTO JANA PAVLOVA

Prezentace VOŠH na brněnském Gaudeamu přilákala velké množství zájemců o studium.

Zveme vás do divadelní šatny

dokončení rozhovoru ze strany 1

průpravy z herectví a dalších uměleckých disciplín umožňuje rozvoj osobnosti, posílení komunikačních dovedností a sebe prezentace, přidanou hodnotou je určitě získání výborné fyzické kondice. Nespornou výhodou je prostředí malé školy s malými studijními skupinami, kde převažuje individuální práce.

Co uchazeče během tříletého studia čeká?

Vzdělávací program tříletého studia se skládá z různých předmětů, kombinují se teoretické předměty s praktickými a nároky na studenty se postupně v průběhu studia zvyšují. V prvním ročníku vystupují studenti před svými spolužáky, později například před dětským publikem v mateřských školách, od druhého ročníku se seznamují s prostorem divadla a pracují na inscenacích. Ve třetím ročníku již zažijí reálný divadelní provoz spojený s generálkami, intenzivní práci s režisérem, osvětlovači a zvukaři, časovým presem a trémovou z nadcházející premiéry, ale pak také první potlesk veřejnosti a další úspěchy při reprízách.

Koncem loňského roku se VOŠH prezentovala na veletrhu škol Gaudeamus v Brně, od 24. ledna budou mít stejnou příležitost návštěvníci v Praze v Letňanech...

O náš stánek na veletrhu v Brně byl velký zájem, a to přesto, že jsme tam byli poprvé. Zájemců o in-

FOTO ALŽBĚTA ŠIMÁČKOVÁ

Studenti se učí i klasickému šermu.

formace bylo tolik, že jsme museli z Prahy během čtyř dnů konání veletrhu dovézt další informační materiály. Naši studenti vysvětlovali, jak vypadají talentové zkoušky, poskytovali zájemcům rady a dobré tipy, jak uspět, co si připravit, na co nezapomenout. Potenciální uchazeče zaujaly také his-

torky studentů z konkrétní výuky, myslím si, že se u našeho stánku dobře bavili. V Praze bude malá změna, přichází se díky kreativní podobě našeho stánku octnou v divadelní šatně vybavené kostýmy, toaletním stolem a rekvizitami. Herecká šatna je totiž pro diváka místem tak trochu utaje-

ným, ale pro herce je velice důležitá. Je to místo, kde se odehrávají zásadní věci, kde se herci koncentrují a připravují na vystoupení. I proto jí přikládají zvlášť důležitý význam.

Nejen mezi zájemci o studium, ale také u veřejnosti je oblíbený herecký kurz. Bude se konat i letos?

Ano, herecký kurz je tradičně oblíbený a bude se otevírat i letos, začíná v sobotu 18. března. Jedná se o jakousi přípravu k talentovým zkouškám. Kurz se skládá z lekcí herecké výchovy, hlasové výchovy a jevištního pohybu, účastníci se rovněž seznámí se základy loutkoherectví. Lektori v rámci kurzu pomohou studentům s výběrem materiálů, které si mají ke zkouškám připravit. Kromě zájemců o studium na herecké škole je určen všem, kdo chtějí rozvinout své komunikační schopnosti, posílit sebevědomí a zdokonalit se v oblasti sociální interakce.

Při jaké nejbližší příležitosti mohou čtenáři vidět vaše studenty v akci?

Aktuálně probíhají všechna studentská představení v Divadle Kolowrat, kde uvádí školní scéna šest absolventských inscenací. Na duben připravujeme jarní divadelní festival, v plánu je i závěrečný koncert spojený s tanečním vystoupením našich studentů. Více se můžete dozvědět také na našem webu a sociálních sítích, na Facebooku a Instagramu, máme úspěch i na TikToku.

Loutkařina – obor s uplatněním a budoucností

PAVEL SOCHA

1. Během studia jsem si uvědomil, že mě divadelní prostředí naplňuje a činí šťastným. Rád bych si tak rozšířil obzory a nabral více zkušeností.
2. Je to něco jiného a nového, s čím bych se chtěl seznámit a pochopit základní principy. Práce s loutkou mě vrácí do dětských let.
3. Těžko říct, co má dnes budoucnost. Myslím si, že když člověk něco dělá s nadšením a láskou, má to budoucnost vždycky.

KAROLÍNA RŮŽIČKOVÁ

1. Ve třetím ročníku jsme sice už herectví s loutkou měli, ale pouze jednou týdně, což je velice málo času na to, si něco osvojit. Také mě láká spolupráce s Richardem Maškou, který je v tomto oboru velice ceněn a má bohaté zkušenosti, jež umí studentům předat.
2. Baví mě představa vdechnout do neživé věci život a nechat ji za sebe hrát. Osvojit si řemeslo, které má v naší zemi dlouhou a velice plodnou historii, jež bohužel v posledních letech upadá, čemuž bych chtěla i tímto způsobem zabránit.
3. Rozhodně ano. Žijeme v době, kdy se veškeré umělecké sektory propojují v jednotu, která cílí na všechny smysly. Loutky jsou pro mě fascinující tím,

Vyšší odborná škola herecká po tříleté pauze otevřela v novém školním roce obor herectví s loutkou, který se podařilo zcela zaplnit. Studenti se v něm učí vyrábět a ovládat loutky různých typů, propůjčovat jim hlas a nakonec vytvořit jedinečné představení. O studium projevíli zájem především absolventi oboru herectví a moderování.

1. Proč jste se rozhodl/a pokračovat ve studiu na VOŠH?
2. Čím je pro vás herectví s loutkou lákavé?
3. Myslíte si, že má loutkařina budoucnost?

MICHAELA JADRNÁ

že prezentují něco nebo někoho v naprosto čisté formě. Pouze my „loutkovodiči“ jim vdechujeme charakter, osobnost, symbol, který mají reprezentovat. Zní to lehce nadneseně, ale myslím si, že dokud budou lidé, budou i loutky, v jakékoliv formě.

DMITRII TURBANOV

1. Především mě zajímá alternativní způsob vyprávění příběhu, čehož se loutky přímo dotýkají. Zajímá mě zkoumání práce s neživou věcí a hlavně její možnost se proměňovat v cokoliv.
2. Obor mě láká širší paletou způsobů použití loutek a předmětů ve hře i prostoru. Objevováním nových cest inscenace a rozšiřováním limitů představitosti.

3. Myslím si, že budoucnost loutek se skrývá v používání současných a moderních předmětů, které by člověka ani nenapadlo použít k vyprávění příběhu.

ADRIANA NAVRÁTILOVÁ

1. Během studia jsem zjistila, že kromě činoherního herectví tihnu i k alternativní tvorbě a k herectví s předmětem, tedy s loutkou. Proto jsem se rozhodla, že zkusím i druhý obor. Navíc v prostředí, které znám, a s lidmi, jež mám ráda.
2. Je to něco jiného než „normální“ herectví. Oživujete neživou věc, vy jí dáváte duši. Nemusí to být vyloženě loutka, ale jakýkoliv předmět. Dává vám to možnost více experimentovat a nacházet nové

herecké polohy.

3. Jelikož jsem se teď mnohokrát setkala s tím, že na konkurzu do divadla chtěli etudu s předmětem, loutkou, tak ano, určitě má.

ONDŘEJ VANĚK

1. Pokračovat jsem se rozhodl, protože k loutkám tak nějak tihnu od dětství. Na první obor, herectví a moderování, jsem se vlastně také dostal přes loutky, když jsem při studiu pracoval v Divadle Spejbla a Hurvínka.
2. Stále osciluji mezi činoherním a loutkovým herectvím. Rád bych působil v obou odvětvích a do-
uřím, že to tak i bude, ale kdo ví. Rád bych působil v Divadle Spejbla a Hurvínka, které má díky své historii a jedinečnosti v naší kultuře nezpochybnitelné místo v našich srdcích, ať už je nám sedm, nebo 90 let. Jsou to právě Spejbl a Hurvínek a to, co probouzejí v divácích, co mě na loutkoherectví láká.
3. Loutkové divadlo má u nás určitě bohatou tradici. Ve světě se říká, že Češi jsou národ loutkářů, a já si myslím, že loutkařina má budoucnost ve smyslu udržování tradice nebo zapojením loutek do činoherních představení jako v zahraničních produkcích.

Držitelka Thálie učí studenty tanci i pokoře

Nejdříve absolvovala pražskou taneční konzervatoř a následně vystudovala choreografii a režii na HAMU v Praze.

Jako tanečnice a choreografka působila v divadlech napříč republikou, hostovala také v Německu, ve Francii a v Maďarsku. Je držitelkou řady prestižních ocenění, jako je Hoffbauerova cena za choreografii, Evropská cena umění nebo ocenění TVEL. V uplynulém roce získala za celoživotní mistrovství Cenu Thálie.

Libuše Králová (75) už navíc dvanáct let působí jako pedagožka Vyšší odborné školy herecké v Praze a stále pracuje na choreografických zakázkách.

MICHAELA JADRNÁ

Jaká byla Libuška jako malá holčička? Čím chtěla být?

Od malička jsem chtěla tančit, nejprve tedy v cirkuse, protože to bylo to první, co jsem z pohybu viděla, a tam mě okouzly taneční sukně. Samozřejmě mě taky oslovovala hudba a tančila jsem doma u Straussových valčíků, které jsem si pouštěla na deskách. Maminka záhy pochopila, že jsem jiná, a zapsala mě do baletní školy.

To už jste měla jasno, že balet bude vaší profesí?

Ano, z dětské baletní školy jsem byla doporučena baletním mistrem, abych udělala přijímací zkoušky do baletní přípravky Národního divadla. Pořád mě to bavilo, takže jsem šla na taneční konzervatoř studovat balet.

Co bylo po škole? Bylo těžké hledat uplatnění?

Měla jsem nabídku jít do Brna nebo do Plzně. V té době jsem měla pocit, že Brno je hrozně daleko, tak jsem nastoupila v divadle v Plzni jako člen baletního sboru. Tam jsem dva nebo tři roky tančila úplně všechno – balety, operety, opery... K tomu postupně přibýly sólové role a pomalu jsem si vypracovala sólovou smlouvu. Ovšem podíl práce se vlastně nezměnil. Sice jsem v baletu tančila sóla, ale v operetách a operách jsem stále byla v davu.

To jste pořád byla „jen“ baletka – primabalerína. Kdy jste se začala věnovat choreografii?

Nastala situace, kdy choreograf a šéf baletu Gustav Voborník poměrně na dlouhou dobu onemocněl, tak jsem v některých inscenacích zaskočila jako choreograf. To byla ta osudová chvíle, kdy jsem začala s choreografií. Milovala jsem tvorbu Oskara Nedbala, konkrétně balet Z pohádky do pohádky, a ten jsem právě v Plzni při svém záskoku uvedla. Když to viděli kritici z Prahy, tak paní docentka Božena Brodská mi navrhla, abych šla studovat choreografii, protože představení, které jsem udělala napoprvé, mělo úroveň absolventské práce. Tak jsem začala studovat HAMU.

Zůstala jste po studiích v Plzni?

Tou dobou už jsem byla vdaná a měla jsem dvě děti, tak jsem přemýšlela, co se sebou. Mám ráda Plzeň i plzeňské diváky, ale začínala jsem mít pocit, že se tam stávám živým inventářem. Najednou přišly nabídky z jiných divadel a nejvíce se mi líbila pozice šéfa baletu v Českých Budějovicích. Tam jsem pobyla dva roky a začalo mě lánřit Národní divadlo moravskoslezské z Ostravy. Chvilí jsem odolávala, ale bylo to angažmá, které se neodmítá, protože divadlo má obrovské zázemí, stále diváky a měla jsem obrovské pravomoci – zároveň jsem mohla hostovat v Opavě a v Olomouci.

Dalo se takové pracovní tempo skloubit s rodinou?

No právě, to se všechno nedalo stačit, a aby se mi nerozpadla rodina, rozhodla jsem se, že s kariérou skončím. Vrátila jsem se do Prahy a chtěla žít obyčejným životem. Chtěla jsem mít nějaké civilní zaměstnání, tak jsem nastoupila na benzinovou pumpu do Líbeznic jako pumpařka.

A to vás profesně naplňovalo?

Pumpa nebyla to pravé ořechové, tak jsem si udělala státní zkoušku v oboru kosmetika a otevřela jsem si v Praze kosmetický salon, abych mohla být

Libuše Králová získala v loňském roce Cenu Thálie za celoživotní mistrovství.

Studenti VOŠ herecké se svou profesorkou (uprostřed)

doma s dětmi. O této mojí kariéře se ale dozvěděli v Českých Budějovicích a zavolali mi, jestli bych se nechtěla vrátit. Nastala nejlepší etapa mého života, protože se otevřelo Otáčivé hlediště v Českém Krumlově. V divadle se přestalo hrát v květnu a začalo se v říjnu. Celé léto byl Krumlov a to bylo něco fantastického. Pro mě to byla obrovská pocta, pracovat s lidmi, jako jsou Jiří Menzel, Jan Kačer nebo Zdeněk Troška.

Zůstala jste v Budějovicích až do důchodu?

Já jsem nikdy pořádně v důchodu nebyla, stále působím a volné noze. Když mi v Budějovicích skončila smlouva, vrátila jsem se do Prahy a dělala jsem různé choreografie. Do toho se ozvala Vyšší odborná škola herecká, jestli nechci začít učit...

Bylo to pro vás překvapením? Zнала jste tu školu?

Zнала, moc dobře, vystudoval ji můj syn. Chodila jsem pravidelně na představení a vábilo mě tady na té škole něco dělat, přišlo mi to tvůrčí a radostné, tak jsem nabídku ráda přijala. Vedle učení jsem stále dělala choreografie a začala jsem učit i na konzervatoři.

Co vás na učení na VOŠH baví?

Zápal studentů, jejich rozhled a vyspělost – už vědí, co chtějí. Moc dobře se mi s nimi pracuje a mluví. Učení mě baví rok od roku víc a víc.

Na herecké škole se ale nevyučuje balet, nebo ano?

Ne, já je učím řemeslo, pohybové základy. Čerpám ze své divadelní praxe, nechci učit zbytečnosti. Je jasné, že choreografie si studenti za pár let pamatovat nebudou, ale ráda bych, aby si pamatovali ten charakter, který mají zatančit. Ať už to jsou historické tance, lidové tance, nebo muzikál. To je to nejvíc, co jim můžu dát. Byla jsem baletka, ale většinu choreografií pro divadlo jsem dělala pro činohru, od Chebu až po Opavu, tak vím, co herci v praxi potřebují. Také je učím, že pokora sluší každému herci.

V uplynulém roce jste získala Cenu Thálie. Jak jste si to užívala?

Užívala jsem si to asi půl roku. Dozvěděla jsem se to samozřejmě dříve, nesměla jsem to nikomu říct a těšila jsem se, až to bude oficiální. Chvilími jsem tomu nevěřila, chvilími jsem byla dojatá a asi nejhezčí bylo to čekání. Když za mnou do školy přijela Česká televize natáčet rozhovor, studenti seděli, dívali se, a když to celé skončilo, tak mi krásně zatlaskali – a to bylo moc příjemné.

Na koho ráda vzpomínáte napříč svou kariérou?

Na Borise Rösnera. Tomu jsem v Divadle pod Palmovkou dělala Cyrana z Bergeracu, vlastně jednu z jeho nejslavnějších rolí. Když pak zemřel, v televizi hned dali sestřih věty: „... svůj širák odhazuji v dál...“ a tuto scénu jsme právě spolu dělali. Bylo mi to najednou moc líto a dojmá mě to ještě teď, když na to vzpomínám. Byl to pan herec, ale velice pokorný a učenlivý.

Jste na počátku nového roku. Máte sny a očekávání?

Samozřejmě chci dál učit a stále chodí choreografické zakázky – tak ať to tak zůstane.

„Choreografie si studenti za pár let pamatovat nebudou, ale ráda bych, aby si pamatovali ten charakter, který mají zatančit. Ať už to jsou historické tance, lidové tance, nebo muzikál.“

To je to nejvíc, co jim můžu dát. “

Chcete nás vidět v akci?

Pozvánka na studentská představení v Divadle Kolowrat na Ovocném trhu v Praze

TAJNÁ ZPRÁVA Z PLANETY MATEK – Anna Saavedra

Malý princ, astronaut, přistává na planetě matek, na planetě plné prsních dvorců, mléka i ghatt se spoustou dětských hraček a pískovišť. A co na to máma ve slipech? Právě zde začíná padesát odstínů mateřství. Máte děti? A můžeme je vidět? Za jakých okolností pravděpodobně nebudete zaměstnaná? Výpovědi citlivé i necitlivé, komentáře ironické, satirické, stohlavá saň matek v podobě chóru i nikdy neumírající punk. Téma spojující všechny kultury i náboženství dnešní doby. Bude tam i vaše matka?

Režie: B. Mašková

Pedagogické vedení: A. Skala, P. Dostálová

Hrají: A. Majzlíková, A. Salvetová, B. Šperková, J. Krtičková, K. Al-Eraidiová, M. Valentová, L. Hořínek, M. Melicher, V. Langhammer

PREMIÉRA: 6. 1. 2023

REPRÍZY: 16. 1., 16. 2., 23. 2., 16. 3., 30. 3., 27. 4., 11. 5.

DERNIÉRA: 18. 5.

R.U.R(eloaded) – Kryštof Pavelka a kol.

Helena Gloryová přijíždí do ostrovní fabriky na roboty. Generální ředitel Harry Domin ji požádá o ruku. Roboty zmítají zvláštní křeče a na konci bude zase apokalypsa. Příběh známý z povinné četby. Tak jsme ho zkusili vypnout a zapnout. Arogantní spasitelka! Polibky na bicepsy! Vědci na technu! Láskyplný strojový incest! Slepý génius! Týrané dítě! Robotí stand-upy! Reklamní písničky!!! #capek #rur #divadlo R U RELOADED?

Režie: A. Skala

Pedagogické vedení: A. Skala, P. Dostálová

Hrají: A. Majzlíková, A. Salvetová, B. Šperková, J. Krtičková, K. Al-Eraidiová, M. Valentová, L. Hořínek, M. Melicher, V. Langhammer

PREMIÉRA: 18. 6. 2022

REPRÍZY: 12. 1. 2023, 9. 2., 2. 3.

DERNIÉRA: 4. 5.

VÝNOSNÉ MÍSTO – Alexandr Nikolajevič Ostrovskij

Osud, to je kolo štěstěny. Na něm jsou lidé. Člověk stoupá vzhůru a zase jede dolů. A tak to jde kolem dokola. Zařizuješ si život, pracuješ, získáváš majetek... hlavu máš v oblacích... a najednou bác! Stojíš tady nahý! Tragikomedie o lidských vášních uspokojovaných se ctí i beze ctí.

Režie: J. Bábek

Pedagogické vedení: K. Hrušková, M. Dvořák

Pohybová spolupráce: L. Králová

FOTO ANNA FIOVÁ

Na třetáky se můžete těšit také v inscenaci Náměstíčko.

Hrají: A. Weisová, N. Otáhalová, N. Steklá, V. Krunclová, V. Lesovská, V. Zachar, O. Venclík, T. Tyšer, A. Kotinský, B. Hrušková

PRVNÍ PREMIÉRA: 22. 1. 2023

DRUHÁ PREMIÉRA: 24. 1. 2023
REPRÍZY: 13. 2., 27. 2., 13. 3., 27. 3., 3. 4., 8. 5.

DERNIÉRA: 22. 5.

SPLŇTE SI SVŮJ SEN

Vyšší odborná škola herecká s. r. o. je soukromá škola s více než pětadvacetiletou tradicí, založená v rámci systému českých vyšších odborných škol. Umožňuje složení absolutoria a získání diplomu (titul DiS.) v oborech herectví a moderování nebo herectví s loutkou. Obory jsou akreditovány MŠMT ČR.

Studijní obory:

Herectví a moderování: Rozvineme Váš talent, pomůžeme Vám zorientovat se v oboru, naučíme Vás správně mluvit, zpívat a pohybovat se na jevišti. Na vlastní kůži poznáte divadelní provoz i rozhlasové studio. Obor nabízí kromě komplexní herecké a moderátorské přípravy také šanci zlepšení fyzické kondice, všestranný rozvoj osobnosti, sebepoznání, základní psychologickou a pedagogickou

přípravu pro práci s kolektivem a poskytuje přehled o možnostech financování vlastních projektů z oblasti divadla, profesionální přípravu ve zpěvu a mluvě či orientaci v současném světě divadla.

Herectví s loutkou: Naučíme Vás vyrábět loutky různých typů, oživit je a propůjčit jim hlas. Budete umět vytvořit loutkové představení nebo si zahrajete v profesionálně připravených loutkových inscenacích.

Jsme jediná vyšší odborná škola, která tento obor nabízí. Studenti i vyučující mají vybudováno zázemí na nejvyšší úrovni. Při výuce budete mít možnost pracovat s loutkami všech typů, od tradičních českých marionet na drátech i nitích přes maňásky, muppety, manekýny, javajky až po loutky orientálního divadla, jako je bunraku nebo stínové divadlo. Všechny loutky jsou vyrobeny předními profesionálními loutkáři.

ČASTO KLADENÉ DOTAZY

Termín prvního kola přijímacího řízení ke studiu na Vyšší odborné škole herecké v Praze je plánován na 14. června, přihlášky budou přijímány do 30. května 2023. Formulář je ke stažení na www.vosherecka.cz, kde lze nalézt i další podrobnosti.

Inspirujte se také na našich sociálních sítích.

K PŘIHLÁŠCE JE TŘEBA PŘILOŽIT:

- ověřenou kopii maturitního vysvědčení (pokud uchazeč maturitní vysvědčení v den odeslání přihlášky ještě nemá, dodá ho neprodleně po obdržení)
- potvrzení od foniatra (maximálně půl roku staré)
- fotografii ve formátu 9 × 13 cm
- strukturovaný životopis

Co vše je součástí talentové zkoušky?

Součástí talentové zkoušky je část individuální, kde odborná komise posuzuje výkony uchazečů z hlediska hereckého talentu a pěveckých a hlasových schop-

ností. Následuje společná pohybová část a nakonec krátký improvizovaný motivační pohovor s ředitelkou školy v cizím jazyce (AJ/NJ), který není bodován a nerozhoduje o přijetí ke studiu.

Co si mám připravit?

Dva monology dle vlastního výběru (nejlépe žánrově odlišné), dvě písně (jednu lidovou a jednu umělou) a dvě básně.

Jak probíhá pohybová část?

Uskuteční se několik cvičení a uchazeč se naučí krátkou taneční vazbu. Hlavním cílem je posoudit pohybovou schopnost a citění prostoru a rytmu.

Kolik kol má přijímací řízení?

Talentová zkouška je jednodenní a jednorázová (nejsou využívána tzv. postupová kola).

Mohu si na zkoušky přinést vlastní hudební podklad nebo svůj hudební nástroj?

Bohužel ne. Uchazeč by měl zpívat bez jakéhokoliv podkladu.

Kolika bodů musím pro přijetí ke studiu dosáhnout?

Minimálně 51 bodů z celkových 100 možných a zároveň dostačujícího umístění v pořadí mezi uchazeči.

Může se mnou do místnosti, kde talentové zkoušky probíhají, nějaký doprovod?

S ohledem na rovné podmínky se talentové zkoušky účastní výlučně uchazeči a zkušební komise. Další osoby (s výjimkou kontrolních orgánů státní správy) nebudou do zkušební místnosti vpuštěny.

Kdy a kde se dozvím, zda jsem úspěš?

Výsledky přijímacího řízení budou zveřejněny v budově školy a na webových stránkách www.vosherecka.cz do sedmi dnů od data konání talentové zkoušky.

Začátky představení vždy v 19:30.